

Sárospataki Kronika

I. évfolyam

2. szám

1970. május

Negyedikeseknek

Örült gátfutás
— Csalfa látomás —
akadályon át
előre!

De mindenem keresztül
törve
zúzva, tiporva, kacagva,
rebegve, remegve,
sikkanva átfutsz.
Egyedül.

Belül
szíved dübörög.

Csak kettőt:
tüdőt-erőt,
szívet-hitet
örizz meg!

Te látod ezt.

De még egy gát:
előtted hintáznak a fák,
lengenek lenge virágok.

Süvítenek síp- s hangorkánok,
a siker képe ragyog.

A boldogság fénye lobog;
gyúlsz,
s nyúlsz
utána.

De mondd,
eléred-e?

Ha nem, akkor is
az Alma Mater felett
mindig leng majd az üzenet:

Csak kettőt:
tüdőt-erőt
szívet-hitet
örizz meg!
Ö r ö k k é.

Csuhaj Erzsébet II. c.

Byron: When We Two Parted Mikor elváltunk

Mikor elváltunk
Könnyező csendben,
Bút a perc jósolt
Megtört szívemben.
Mikor elszakadtunk,
Örömtelen
Csókod hideg volt,
Szád vértelen.

A hajnal hűtötte
Le forró agyam,
És figyelmeztetve
Éreztem magam.
Esküd szertefoszlott,
Neved bár ragyog,
Hallom, hogy gyaláznak
Részese vagyok.

Lélekarang hangon
Emlegetnek,
Borzongok, hogy mért kell
Így szenvedned.
Talán ők ismernek
Téged, s nem én?
Sokáig bánt majd, hogy
Nem vagy enyém.

Titkon találkoztunk,
Szíved feledett,
Nagyon fáj, megcsaltál,
Lelked elvetett,
Hogyha találkoznánk,
A múltat feledve
Hogy üdvözölnék?

— Csendben könnyezve.

Fordította: Pinczés István III. b.

Novella

Életkép

Margit a neve, de mindenki Mártának hívja. A szülei is. Valahogy így alakult.

Hosszú, szőke haja a vállára omlik, s eltakarja az arcát. Máskor dühös érte, de most jó, hogy ilyen, legalább nem látszik, hogy sír. Ágyán ül előrehajolva, a fehér ágyszerítőt félredobva mögötte. Könnyein és haja függönyén keresztül homályosan látja a kopott, barna asztalt, rajta fehér terítővel, sötétkék tankönyvekkel.

Tanulni akart, de nem ment.

Csak olvasta a sorokat, s az anyag végére érve, egy betűre sem emlékezett. Aztán, hogy szétnézett a szobában, mindenütt fehérség. Fehér fal, fehér ágyak, fehér szekrények.

Összezsapta a könyveket, azok legalább kívül sötétek. Az kell most az ő rossz hangulatához. A rossz hangulatát még fokozták a vastag, ódon falak. Nagyon régen épült ez a kollégium. Több mint kétszáz éve.

Kinézett az ablakon, s meglátta szemben a fákat, alatta a padokat, a napfénynek örülő embereket. Őt nem vidította fel a tomboló tavasz.

Felvillantak emlékében a régi napok.

Mennyi ideje is?

Vagy öt hónapja lehetett, amikor találkoztak a postán. Azelőtt is ismerték egymást, de csak úgy, látásból.

Akkor valahogy más volt a levegő, más volt az utca, egy délutánon megváltozott minden.

A postáról együtt mentek el, és nem vették észre maguk körül a várost.

Aztán néhány hét múlva Sanyi megfogta a kezét, és úgy mentek önfeledve a kihalt utcán. Aztán az első csók, aztán a másik a fák alatt, az ajtómélyedésben. Ahol nem jár tanár, nem látták őket az emberek, megálltak, s ajkaik újra találkoztak. Üres, kongó templomban, meleg cukrászdában. Boldogok voltak. Sokat vitatkoztak a szerelemről, az életről, máskor nagyokat hallgattak.

A századik napot megünnepelték. Szinte minden délután együtt voltak, sétáltak a téli utcán. Vasárnap táncoltak a klubban.

Aztán lecsapott a villám. Kézenfogva látta őket valaki, megtudta az igazgató. Behívás az irodába. Felvilágosítás az erkölcsről, s végül kimenőelvonás.

Az iskolában osztályfőnökivel fenyegetőztek.

Szobatársai nem vigasztalták, elmentek mellette.

Elmondta Sanyinak. Az neki akart ugrani az ódon épületnek, hogy lerombolja, aztán vigasztalta a lányt.

Kibirjuk valahogy a kimenőelvonást, s aztán újra jó lesz. És majd jobban vigyázunk.

Márta nemsokára másik lánnyal látta az utcán az ablakból.

Vidáman beszélgettek, és Sanyi megfogta a lány kezét.

Az előbb is, amikor kinézett az ablakon, látta a fiút. Ott ment az utcán, kezében táskarádió, és sietett valahová.

Kormos Ferenc IV. d

Sárospataki Archimédész

... avagy

a kör négyzetesítése

Ferencsik Gyula IV. f

Historia docet

Honunk szebblelkű asszonyainak!

Fogadjátok Hazám érdemes Leányai! Tiszteletem és Szeretetem jeléül ezen kis munkám ajánlását . . . a Ti nemes Tekintetekből szí a férfi lelki erőt és elszánt bátorságot.

S ha léte alkonyodik a haza ügyében, Ti fontok koszorút homloka körül.

Ti vontok minden körül bájít és életet . . . Üdvözet és hála Néktek! S honunk érdemes leányi, kiket ezen munkám szinte illet, legyetek ti segédei egy szebb, egy józanabb kezdetnek! vezessétek ti, mint valaha Spárta anyjai fiaitokat az érdem s erény mezejére! fejtsetek ki bennök már gyöngé koraikban minden szépre s nemesre vágyást. Neveljétek bátrakká, igazságszeretőkké, adott szavaiknak teljesítőjökké, szóval férfiakká. S ha valaha sivatag, termő, kies vidékké, posvány, gazdag gyümölcsökkel viruló ligetté válik a hazában, ha a magyar név mindenütt tiszteletet gerjeszt, s a magyar híre mindenbeni előmenetelért a földkereken elterjed, legyen az édes jutalmatok!"

Széchenyi István: Hitel. Pest. 1830

Juhász László IV. a (linó)

Elmult

Az úrben, a
Fagyos végtelenben,
Csendben felrobbant egy hideg üstökös.

Fényes csillag volt.
Mindent elhomályosítva barangolt,
Csóvája aranyhaja volt.

Fájó úr maradt utána lelkemben,
De felragyogtak a többi csillagok.
Én maradtam egyedül, ahogy voltam,
És bámultam búsán a
Többi csillagot.

Kormos Ferenc IV. d

Búcsúzás előtt

*Patak minden emléke felzsong most bennem:
Minden öröme, minden csalódása, s a diák-
[szerelem.*

*Mert lényemet, mint szobrász a masszát,
Négy év alatt Patak úgy gyurta át.
S legyen bármilyen életem útja,
Mindig Patak lesz óramutatója.*

Vadász László III. d

Természettudomány

A tükörszimmetria és az antirészecske

A középiskolás tanulók előtt a tükörszimmetria ismert fogalom, de nem árt, ha felelevenítjük a geometriában tanult ismereteinket. Egy pont tükörképét valamely síkra úgy nyerjük, ha a síkra bocsátott merőleget meghosszabbítjuk, s a síktól kiindulva erre fölmérjük a pont és a sík távolságát.

Az anyag mozgása térben és időben játszódik le. A tér a mozgásjelenségek színtere, s az idő elteltével veszünk tudomást a jelenségek változásáról. A klasszikus fizika két tükörszimmetriát ismert fel, a tér- és az időtükrözés szimmetriáját. Az elemi részek fizikája egy újabb szimmetriával egészíti ki ezeket, melyek során az „anyagtükröképe“ nyerhető. Egy elemi résznek effajta tükörképe a részecske antirészecskéje. A legújabb kísérletek kimutatták, hogy a tér-, az időszimmetria és a töltéskonjugáció (elemi részek szimmetriája) nem független egymástól, külön-külön nem szimmetria, de a három tükrözés egymásutánja érvényes szimmetria marad. Ez az elemi részecskét, vagyis a természet tükörszimmetrikusságát igazolja.

Dirac, az általa felállított egyenlethől megjósolta, hogy az elektronon kívül egy másik részecskének, a pozitronnak is léteznie kell. Ezt később Caltechen Anderson kísérletei során fedezte föl. A pozitron vizsgálatakor megfigyelhetjük a töltéskonjugációt, vagyis azt, hogy elektronnal ellenkező, tehát pozitív töltés van. Dirac megfontolásai szerint az összes többi részecskének is kell, hogy legyen antirészecskéje. A közönséges anyag és az antianyag is önmagában stabil szerkezetű, de ha az antianyag találkozik a közönséges anyaggal, feltörik a proton és elektronzár, s az addig stabil atommagok hatalmas robbanással, a hidrogénbombát ezeroszeresen felülmúló sugárzássá foszlanak szét. Ezek alapján nem volna elképzelhető, hogy a két anyagféleség egyenletesen elkeveredve töltse ki a teret, mert ennek az eredménye azonnali sugárzás, és ennek következtében a teljes „megsemmisülés“ lenne, vagyis a korpuszkulum energiává alakulna át. Ennek ellenére nagyon elképzelhető, hogy a Tejútrendszeren túl, igen távol olyan anyagszigetek úsznak, melyek antirészecskékből épülnek fel. Időlegesen, hatalmas gyorsítóberendezésekkel, az energia elképesztő koncentrálásával a fizikusok már előállítottak antianyagot, a hidrogén második és harmadik izotópjának a deuteriumnak és a tritiumnak az antirészét. Eddig az antirészecskék raktározása még nem sikerült, de feltételezik, hogy ezt a légüres térben elektromos és mágneses terek közzé lehetne raktározni.

Ha egyáltalán valami, akkor, az anyag és az antianyag találkozásakor felszabaduló óriási energia lesz az az üzemanyag, amely lehetővé teszi, hogy az ember eljusson a naprendszeren túli csillagokig, esetleg értelmes lények, társadalmak által benépesített bolygókig. E probléma megoldása már a mi nemzedékünk feladata lesz.

Nagy László IV. a.

Humor

Magyar órán: Amikor Petőfi szerelmes volt, mindig reszketett a bokor!

Történelem órán: A főurak praktikát szóttek a király ellen, azonban Vak Béla átlátott a szítán.

Matematikai pontossággal: Most pedig ve-
gyünk fel egy bárhány oldalú háromszöget

Szülői értekezleten: Tanár úr kérem. Nem lehetne ezen a gyereken valahogy segíteni? Tetszik tudni, hogy ne bukna már meg. Rengeteget tanul ez a gyerek. Meg tetszik tudni, nem akarok én nagy embert belőle, de csak lesz tán belőle egy tanár.

A hetes jelent: Tanár úr kérem, a matematika óráról x y hiányzik.

A tanár beírja a tanulót, majd megkezdí az órát.

Néhány perc múlva azonban, ha késve is, de megérkezik a hiányzó.

Tanár: Fiacskám, ha nem jössz, mért jössz.

„Perényi Péter Sárospatakon . . . az 1531. év körül . . . a reformátusok számára fejedelmi bőkezűséggel egész az alapjától kezdve templomot építtetett és iskolát alapított.“

A pataki iskola fő pártfogói ugyanazok voltak, akik az uradalmat birtokolták. 1548-ig maga az alapító, Perényi Péter, aki biztos jövedelmet rendelt az egyház lelkészeinek és az iskolai tanárainak.

Az első tanítók közül Siklói Mihály, Kopácsi István és Szikszai Fabricius Balázs emelkednek ki végzett munkájukkal. Tudományosságukról a tanítványok nagy lelkesedéssel nyilatkoznak. Az iskola, Kopácsi István munkája következtében hamarosan virágzásnak indult, s már 1549-ben kollégiummá alakult át.

A főiskolán elsősorban az u. n. instrumentális tárgyakat (latin, görög, héber nyelveket, poetikát, retorikát, logikát, valamint görög és latin írók, szónokok és költők műveit) tanították. Ezeknek az oktatásakor arra törekedtek, hogy a diákok irodalmi műveltséget szerezzenek, s jól elsajátítsák a latin és görög nyelvet, főleg azért, hogy a theológia és a jog forrásait tanulmányozhassák.

„A tanításnál főleg arra fektették a súlyt, hogy a tananyagot emlékezetbe véssék. Enek a tananyagot teljesebb elsajátítását szolgálták az ismétlések, továbbá a vitatkozások . . . és a collatiók . . . A collatiókat ügyesen meg is szervezték. Elnökül alkalmas személyt választottak. A tagok száma kilenc volt . . .“

A kollégiummá fejlődött iskola vonzotta a tanulókat. A környékbeli iskolákból is sokan szerették volna itt folytatni tanulmányaikat. A Lőcsén tanuló Kapy Miklós pl. már 1542-ben így ír: „Édes Bátyám Uram . . . jobb volna, ha Patakra küldene, minthogy itt mester nincs . . . valamint a német szóban kaptam, mind elfelejteném.“

Az iskola szellemét, az ország korabeli állapotának okairól vallott nézetét pedig fejezze ki Szikszai Fabricius Balázs tanárnak egy emlékbeszédéből vett részlete.

„Mert a főurak, akik ennek a siralomra jutott országnak a romjai közt megmaradtak, kötelességeikről teljesen megfeledkezve semmivel sem törődnek . . . Cyclopaik és Centaurjaik táplálására inkább áldoznak, mint a tudományok ápolására. Hogy mily forrásból származik a fonák gondolkodásnak ez a botor hebehurgyasága, hogy ne mondjam, vaksága, látjuk. Ugyanis . . . sem igazi tudományosság nagy érdemét és előnyét becsülni nem tanulták meg, sem pedig a tudományoknak és szépművészeteknek a köz- és magánélet irányításában való hasznos és sikerrel járó voltát nem láthatják be, mert semmi, vagy igen kevés ismeretet szereztek azokban...“

(Az idézetek Szombathy: A Sárospataki Főiskola története, — Marton: A Sárospataki Ref. Főiskola története, — Szikszai Fabricius Balázs: Perényi Gáborné feletti emlékbeszédéből valók) Nagy Dezső III. a.

BÚCSÚ

Nagy csontos keze
Halálra készen,
Megtörve már rég,
„Por s hamu lézen.“

Tudásod
Villámó ész,
Barátunk,
Mégis elmész?

Rég neveltél,
Rég örültél
Bántott valaki?
Engem már senki

Osztálytársunk!

KEMÉNY SZILÁRD halálára
Kiss Bertalan IV. e

HÍREK

Fábrý Zoltán, a tekintélyes szlovákiai magyar író üdvözléséből végzős diákjainknak „Köszönöm a meghívót a csengőbúcsúra: lélekben ott leszek. Kívánok az életbe lépőknek minden jót.“

— a Szép Magyar Beszéd országos döntőjén Győrben Kohler Katalin III. b. oszt. tanulónk Kazinczy-érmet szerzett.

— A Kecskeméti Országos Diák Szavalóversenyen Szabó Imre IV. f. oszt. tanulónk aranyérmet szerzett.

— Az Élet és Tudomány szerkesztősége oklevéllel jutalmazta Kányai András IV. e. oszt. tanulónkat feladvány megoldásukért.

— Az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny megyei fordulóján orosz-ból Mecsei Mária 8. Traisztla Katalin 6. helyezést ért el, míg latinból Lakatos Éva IV. e, biológiából Csordás Mária IV. e. oszt. tanulók a budapesti döntőn képviselték iskolánkat.

A Királyhelmeci Általános Középiskola tíz tagú küldöttsége Lénárt László ig. h. vezetésével a csengőbúcsú alkalmából látogatást tett iskolánkban. Iskolánk képviselőjében viszont Kalló János ig. h., Hajdú István, Dobay Béla és Köteles László tanárok tettek Királyhelmecen látogatást.

A negyedikesek jól sikerült csengőbúcsúján a maradók nevében Krakкаи Ernő III. a, a búcsúzóik nevében Sándor Béla IV. a, a tanári kar nevében Dobay Béla mondott beszédet.

Verse

Felhevülten

A jegenyefa karcsu,
délceg testével
fel alá rohángszik.
Magával ragadja
a felé repülő
madarak, s bogarak
népes táborát,
és csak rohan,
fel-alá rohan
továbbra is rohan
megállítani lehetetlenség lenne.

Elér egy buzatáblához,
közepén madárijesztők röhögnek;
a jegenyefa, karcsu,
délceg testével
rohan és kikerüli,
aztán továbbrohan.
Rohan a jegenyefa karcsu,
délceg testével,
rohan, a madarak, s bogarak
népes táborával
vad dobolás ütemére.

Az ütem elkap engem is,
és verem össze tenyerem,
Tapsolok, tovább tapsolok.
Eltelik egy nap,
el egy hét, egy hónap
évek szállnak el,
de a jegenyefa karcsu,
délceg testével fel-alá
örülten rohan;
és én verem a taktust
még olyan örülten.
verem a kezem. Nem érzem,
de megállítani könnyebb
a földet, hogy ne forogjon,
mint megállást parancsolni
az örülten rohanó jegenyefának.
Megállást parancsolni
ütemet verő
tenyeremnek,
de nem.

Csönd.
Minden megakadt,
Amott egy karcsu, délceg
jegenyefa áll
tele madárfészkekkel, bogarakkal,
a madarak, a bogarak
népes táborával.
Itt állok én, kezem zsebrevágva,
nyakamban a hidegzuhannyal.
Körülöttem a megdöbbenő,
mindent tisztán tükröző
Valóság.

Szentimrey Ida

Anekdoták

A waterlooi háromszög

Egyik tanárunk mesélte.

Sohasem voltam barátja a matematikának.
Be is vallom, hogy sok bánatot okozott nekem a matematika tanárom. Egy olyan tétele viszont, hogy „tudásom értéke egyenlő: bő termés esetén egy szekér zsenge tökkel“ önérzetemben bántott meg, s emiatt felfedezésre készültem, majd egy-egy hasonló értékelésére elő is adtam tételemet.

„Tangens és Cotagens boldog házasságot kötött. Boldogságukat csak fokozta gyermekeiknek, Sinusnak és Cosinusnak a születése. A boldogságot csak kicsit árnyékolta be, hogy Sinus végtelen mennyiségű nadrágot nyűtt el, Cosinus minden csintevésről beszámolt elfoglalt szüleinek. Egyszer Sinus egy általános háromszög átfogóján csuszkaft lefelé. Az átfogó azonban letört, s a nadrágja elszakadt. Cosinus azonnal jelentette édesanyjának az esetet, aki haragjában, az éppen kezeügyében lévő Euler-egyenessel üldözni kezdte. Már-már sikerült Sinusnak az édesanyja elől elfutnia, hiszen a végtelenig futott, ahol minden ködbevész, még a matematika is, de szerencsétlenségére két párhuzamos egyenes metszéspontjában (azok u. i. ott metszik egymást) felbukott, s édesanyja utólérte és elverte. Nos éppen ezen keserv közepette született a waterlooi háromszög-tétel, amely szerint a háromszög szögeinek összege több, mint 180 fok. Ugyanis ha Sinus indulásánál a két párhuzamost merőlegessel metszik, két derékszöget kapunk, ami már 180 fok. Na és a végtelenben lévő metszéspont által alkotott szög is valami!

Erre a tanárom bölcs embert látott bennem és átengedett.

A III. a-sok

CSENDÉLET!

avagy . . . tiltott gyümölcsök (nikotin) élvezete a nagyszünetben.

Ferencsik Gyula IV. f

Fórum

Nem is olyan rég diákszemély voltam. Sok, nemes gondolat merült ott fel. Ha meg is tudnánk valósítani, azt mondhatnánk, hogy KISZ-szervezetünk kitűnően végzi munkáját.

Tetszett például a diákönkormányzat elve. Igaz, nem volt teljesen újkeletű, hiszen három éve figyelemmel kísérem a Zrínyi, de főképpen a Kossuth Kollégiumban az ifjúsági napokat, s látom, hogy milyen komolyan vette minden diáktársam. A Diáktanácsnak egyetlen alkalommal sem kellett közbelépnie. Talán az a gondolat hatott át mindannyiunkat, hogy bárki lehetne vezető, s rendet csak az tud tartani és követelni, aki önmagát is felelősen tudja.

Ennek nyomán az a gondolatom támadt, hogy mi lenne, ha az iskolában is megvalósítanánk ezt az önkormányzatot?

A KISZ-titkár lenne az igazgató, a vezetőségi tagok a helyettesek, s mi tartanánk az órákat is. (Volt arra példa ebben a tanévben is, hogy szakkörön diáktársunk tanított.) Nem lenne-e érdekes számotokra, hogy tanuló-társatok értékelné munkátokat? Vagy nem lenne-e érdekesebb, hogy betekintést nyerhetnénk tanáraink felelősségteljes munkájába? Én úgy érzem, sok komolyságunknak lehetne ilyen óra a forrása.

Egy osztályfőnöki órán KISZ-foglalkozást tartanék! Ne is mentegetőzzünk: mostanában unottan járunk azokra a foglalkozásokra. Valóban igaz, hogy érdeklődésünk mindenre nem terjedhet ki. Keresnénk tehát olyan formát, ami mindannyiunkat tevékenységre készítet. Talán differenciálhatnák a foglalkozások tartalmát is a nevelési tartalmak csorbítása nélkül. Megbeszélhetnénk például egy olyan témát, ami az egyén szerepét méltatná a mai korban.

Érdekesnek hatna például: „A korszerű műveltség zenei téren.” Szinte érzem, hogy nem lenne egységes még egy osztály sem abban a tekintetben, hogy csak a beat-zene és semmi más.

Vagy vitassunk meg egy kül- és belpolitikai eseményt. Így mondtam, hogy vitassunk. Ne csak felolvassunk egy újságcikket, hanem mindenki a maga ismeretére támaszkodva járulna hozzá azon esemény megajzolásához. Itt például azt sejtem, hogy sokkal aktívabbak lennénk, mint egy újságbeszámoló.

Hadd említsem egyik diáktársam elképzelését egy magyar óráról. Képzeld,

mennyi kis novella, hány vers születne? Felolvassunk, elszavalnánk „produktív fantázia-termékeinket”, s a legjobb máris belekerülhetne iskolai újságunkba.

Igen, éppen ez a produktív fantázia szó juttatta eszembe a kollégiumi vitakörünket. Egy éve működik a Kossuth kollégiumban. Kicsit mélyebb ismeretet kíván. De érdekes rádöbbenni Platon formális logikájára például a lélek halhatatlansága tétele vizsgálata közben (Platon: Phaidon: A szép, jó, igaz örök eszmét csak az ellentéte semmisítheti meg, például az igazat a hamis).

A bennem lévő namis azonban nem az én igazam, de a másoké megsemmisítésétől, az enyém értetlen marad, így halhatatlanná válik.) Határozottan tetszett a vulgármaterialisták egyik tételének cáfolata (Holbach: A természet rendszere: Én csupán a nagy anyagi része vagyok. Csak arra vagyok képes, amire az, tevékenységem tehát annak a tevékenységének része. Tehát akkor fújom el a gyertyát, amikor a szél fúj?)

Ilyen tételek vizsgálata közben kezdhethetnénk érteni a tudat szerepét. (Segít — Engels: A természet dialektikája: A tudat szerepéről.)

Láttuk Deák Feri cikkét az előző Krónikánkban. Érdekes témával foglalkozott. Mi is az a telepátia? Hogyan is terjed az a gondolatátvitel? Anyagiként? Na jó, de most kémiai, vagy fizikai anyagiként?

Érdekes dolgok. Gondoljuk el, hogy mindezek diákfejjel való tisztázása mennyivel közelebb vinne bennünket, ha középiskolás szinten is, a korszerű világnézet fogalmához. Nemcsak beszélhetnénk világnézetről, de lenne is világnézetünk. Még talán az órák intenzitása is magasabb lenne, s éppen a mi aktivitásunk következtében. — Hasznos lenne? Próbáljuk meg.

Krakka Ernő III. a

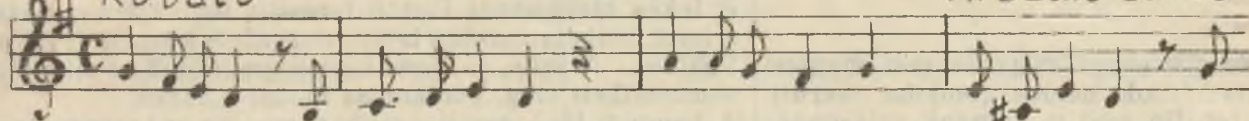
Juhász László IV. a (linó)

Válásra int...

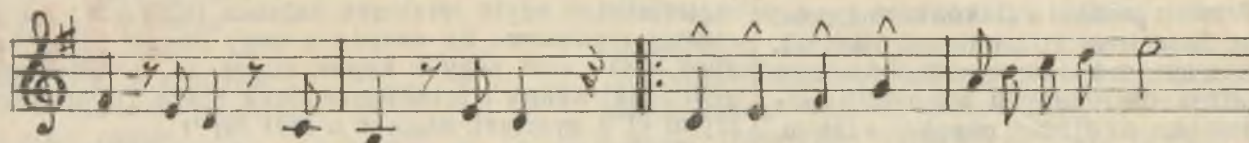
Szigethy Ferenc

H. Bathó János

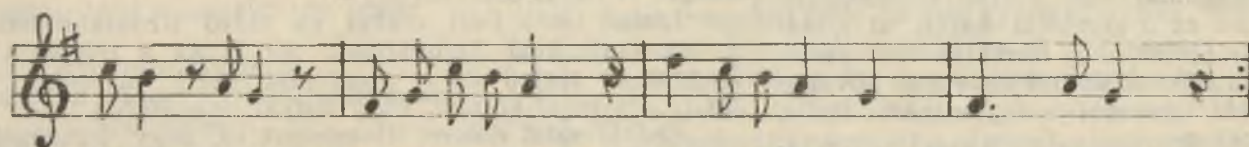
Rubato

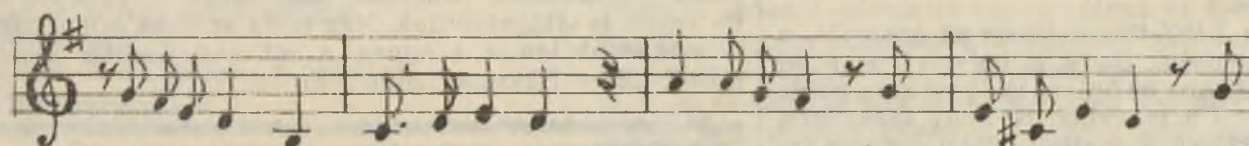
Válásra int immár az óra: - Még egy pohárral búcsúzóra. Fi-

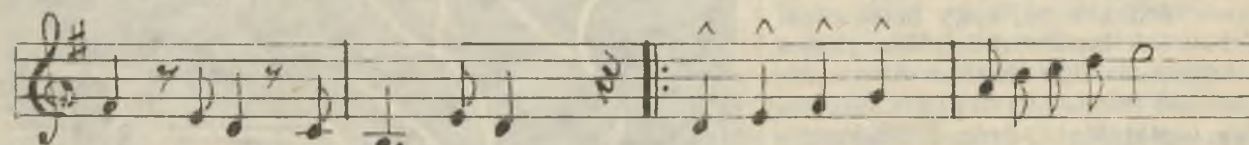
úk, aztán megyek, megyek. Elvá - lásom nektek ne fájjon.

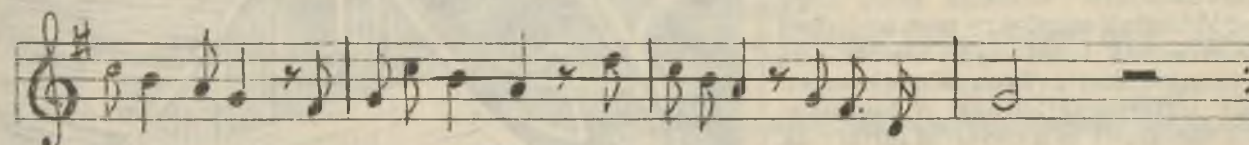
Fiúk, fiúk Isten megáldjon, Isten megáldjon elmegyek.

Diáktanyámat itt hagyom már. Nem lesz hazám sohasem Patak már. Fi-

úk, azért szeressetek! Szeressétek a vendiákat!

Fiúk, fiúk, ha messze járok, Üzenjétek, üzenjétek!

Sárospataki Krónika

A GIMNÁZIUMI IFJÚSÁG LAPJA

Szerkesztő és a kiadásért felel: HAJDÚ ISTVÁN tanár

Szerkesztőség és a kiadás helye: Rákóczi Gimnázium, Sárospatak

Ifjúsági szerkesztők: Sándor Béla, Mester Judit, Krakkai Ernő, Juhász László, Kiss Tibor

Tanár szerkesztők: Dr. Bertha Zoltán, Dobay Béla, Fenyvesi András, Juhász Ferenc, Páldi Jeremiás, Sipos István, Szigethy Albert, Zabó Zoltán